

Kristiania 24. Aug. 1901.

Kjære Edvard!

Jeg skjønner ikke, at det bare er 14 Dage, siden jeg forlod Bergen. Regjansbødeme har været saa ukslende, at det er, som om jeg havde været borte et halvt Aar. Ja saa er det: det er ikke Tiden som gjør Livet lit Liv, men det, man oplever. Vi havde allerede hørt fra mig, hvis jeg ikke havde haft det saa travelt, siden jeg kom ind. Men det bar bændis op i Arbeide, - Møder om Eftermiddagen og Forberedelse dertil om Formiddagen. Saa bor vi ude paa Gam i et udmærket Pensionat og har det godt og vel i alle Maader. Reisen herind var jo over al Forventning heldig og herlig. Vi

var ikke kunne længere end til
Bidevaag, for Regnet holdt op,
og saa havde vi den deiligste
Leddur lige til Nordfjord med
vekslende Belysning over Havn
og Kolmer. Noste Morges var
Veiret i Regnudeleu nok saa
usikkert, men da vi kom
til Skype, bestemte det sig for
Godveir, og i Jamme Au be-
stemte vi os for Alder. J
behøver ikke at fortælle Dig,
hvilken Fryd det var for mig
at faa mine Marie - og Fru
Arkitekt Kvaland, som slog
Følje med os - den vidunder-
lige Natur, den deilige Dal med
Sø og Faa, og Vandet, og Ki-
en gennem Urn til Briggals-
brøen med grøn Birkeskog
foran, - og Ullkevoldsbøen

og altsammen, som Du saa godt
erindrer. Og dog er det jo saa,
at vor *Erindring* i alle former, at
fastholde det ^{store} al sin *Styrke*,
derfor virker det med ny Kraft
for hver Gang, vi ser det ~~Store~~
og *ny*. Samme Aften tog ved atter
med en liden Lokaldampers til
Kjøbenhavn og havde en deilig Aften-
Kjøretur til Mindresunde, hvor
vi slog os til Ro for Natten.
Påly Wallen, som var der,
modtog os med aabne Arme,
varme og god som hvi er.
Næste Formiddag (Lørdag) med
Dampbaader over det spejlblanke
Strysvand med den fineste Belysning
og Skemning over Fjeld og Bæ
og Li. Nei, Strysvandet - dets
øverste Del - er vist det fineste,
ji kjender! Men her, som el-

herst; og var jo skønnere all.
Det var en Oplevelse, som jo
ikke glemmes. Og saa turde
til Pyökö ^(sælig Högskamp) og fik frem til
Tollpost. Denne Feldovergang er
dog den længste og mest sig-
te af alle. Vi var saa
heldig paa Nælle at faa
fat i en Returskyd - 1^{de}
Sort Kaleschvagn (naturligvis
slog vi Kaleschen ned i det delijs
Lofkin) med 8 to Hester,
og til Vaage for 50 Krow.
Til Giza og Borchgrevink
paa Uleberg i Vaage, kom
vi Søndag Aften og nød deres
Gæstfrihed til Tirsdag Morges,
Kjørt saa til Otha (Tirsdag Middag)
og var i Kristiania Tirsdag
Aften. Turen fra Bergen til Kri-
stiania over Høyen kan altsaa
uden ringeste Vanskelighed

eller Pres-gjores jaalides:

Torsdag Middag Kl. 1 fra Bergen

Freitag Morgn Kl. 9 til Bergen

afteu til Fallfo-

Lordag til Otta

Sondag i Kristiania .. 3 + 3½

Dag. - Dehle for en anden
Jungs Skyld.

Lam sagde, vi bor ude paa
Gårn - i Frk. Hammers Pensionat. -
Cheffen er vor Vært, og Erika his-
rens har bacht derude til idag,
da de flytter ind til Ryen.

Omtrent 1^{de} September flytter vi
ind til Pilestradet Nr. 9. - J^r har
talt med Herlofson, og havde
den Tilfredstillelse, at han
var kommen til samme Resultat
som jⁱ, at en Sammen-
slutning var for risikabel.
Despacheurforretningens Indtægt
er jo nemlig ikke afhængig

af, om der arbeides af en elbr
af ho, men af de Kavalerier,
saa indtæfter, og disse er
jo en uberegnelig Lønning.

Nei, det er nok bedst saa
det er. I Modsetning til of for,
kjender j, især Vestlandingen
- forhøvelnlig i god Forstand-
stok i mig. Der er mig
nogen saa apatthick i dis-
se uendelig flade Lønning,
vi har for Der derude
fra Lønning, - j, saover
Kvinder og Lønning.

Apoptos: - Har j, fortalt Dig
om den Olballeindskrift,
j, nylig fik høre havde spaaet
paa en gammel Bolle?

" Ol i Ballen,

" Rüs i Skollen,

" Meng i Knok,

" - Tromp i Brök. ?

Arbejdet i Komiteen inter-
esserer mig meget, og jⁱ faar
mere og mere Respekt for
Arktanderens usædvanlige Dyg-
theds. Taflen skal vi saa
samme i Theatret og se
"Laboremus" efter Nyensons
egen Instruktions. — Det
er underligt at komme op i
alt dette efter al den Sorg og
Blendingshed, jⁱ var Vidne til
i Firenze og Bergen. For min
Kjære Soger er det vel ukvindel-
samt best, som det er. Fi-
rens fatter vel de Tideler, han
har gjennegevet, og i ethvert
Fald havde vel Lindsyys-
at asyle ventet, han, om han
var forblevet i Live. Men min
Pakkets Løbe! Jⁱ ved ikke
nagel mere ensomt! Godt
er det, at him^{me} har sin Løve

Gjæmme ! Men det vil vel gaa
lang Tid, før Laeret logs saa
paa, at det kan voxer nye
Krafter til Livet frem. G-
saa herude er Sorg. Charlotte
Kissen, som for ca. 3 Maaneder
siden mistede sin Forlovede.
Hun gaar saa stille omkring,
og ji har saa inderlig, inder-
lig oundt af hende i hendes
dype Sorg. Farvel da, kjære
Edvard, gid I maa have det
godt paa Troldhaugen, - ji
skulde gjerne sende Eden lidt
af det overdaadige Solskin
her, det er vel Døng for
det derboorte ! Ver begge
Kjærtelig hilsed fra & begge!

Oh

Edvard

Ji er paa Ljan sammen med Professor
Lochmann og Frøe (Kalland), som begge
skal herfra til Fuglesang til Neergaard,
elskvoerdige Mennesker.